

LUÂN HỒI VÔ SINH

Nhân Tết Canh Dần năm 2010 sắp đến, tôi viết bài thơ này để tỏ lòng kính phục một vị vua anh hùng lỗi lạc, đạo đức vẹn toàn, vua Quang Trung Nguyễn Huệ và những vị anh hùng trung cương nghĩa đảm dưới trướng ngài, nhất là nữ tướng Bùi thị Xuân, coi cái chết tựa lông hồng khiến hậu bối vô cùng ngưỡng mộ kính yêu, với những chiến công vang danh sử sách, đến kẻ thù phương Bắc cũng phải khiếp sợ, đó là cuộc chiến giải phóng Thăng Long ngày mùng 5, Tết Kỷ Dậu, ngày 30 tháng 01, năm 1789, ngài đã đánh tan 20 vạn quân Thanh trong thời gian kỷ lục với cuộc chuyển quân thần tốc chưa từng có trong thời bấy giờ. (vừa chuyển quân vừa chiến đấu diệt địch chỉ có tám ngày).

Dương thanh Phong.

*DANH đâu, đâu có mà DANH(1)
Đạo KHÔNG(2), KHÔNG CÓ(3), tranh dành thịt xôi
Không gian, mờ mịt biển trời
Thời gian rồi cũng, rã rời thời gian*

*Bạo tàn, rồi cũng tiêu tan
Nghịch vua rồi cũng, ngày tàn nghiệp vua
Cuộc đời, ảo tưởng được thua(4)
Cái thân tứ đại(5), có chừa ai đâu!*

*Kiếp này, ác nghiệp lún sâu
Kiếp sau nọ quý,(6) có đâu, không đuôi
Kiếp này, vênh váo “Con Trời”(7)
Giết người, diệt cả, ba đời chừa thôi(8)*

*Voi chà, ngựa xé,(9) than ôi!
Sợ người tiểu tiện (10) đước người(11), “hùng chưa”?(12)
Nhưng mà, ai được ai thua?
Rõ ràng “mắt thánh, vải thưa”(13) bịp đời*

*Nhân nào quả ấy đủ mười(14)
Tránh sao được kiếp, luân hồi vô sinh (15)*

Quận Cam 28-1-2010
Ngày đông chí
Dương thanh Phong

GHI CHÚ:

(1)-DANH: Danh khả Danh, phi thường Danh.

ĐẠO khả ĐẠO, phi thường ĐẠO

Trích Đạo Đức Kinh của Lão Tử.

Theo thiên ý có thể hiểu: Danh có thể coi là CỐ (danh)

Nhưng chỉ là ngôn ngữ văn tự, không thể là **hình tướng**, vì nó là **phi thường Danh**,

Nó là **không tướng**. Cho nên có thơ rằng:

Cuộc đời, thủ ngẫm mà suy

LỢI DANH đâu dễ, phân bì thiệt hơn

Trích hai câu đầu trong “***Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi***” của Dương Thanh Phong

ĐẠO khả ĐẠO, phi thường ĐẠO

Đạo có thể nói là CỐ, cũng chỉ là ngôn ngữ, văn tự, nó là ***Phi Thường Đạo, Không Tướng***. Đạo bàng bạc, chỗ nào cũng có, nó là lẽ sống của muôn người, muôn vật, muôn loài.

(2)và(3)- **Đạo KHÔNG**: là đạo Phật, vì đạo Phật chủ trương *bản chất của sự vật là KHÔNG*

Duyên hợp thì biến thành CỐ, duyên tan thì lại trở thành KHÔNG! hợp tan tan hợp, nên mới gọi là vô thường: sinh, lão, bệnh, tử đối với chúng sinh; đối với vạn vật thì: thành, hoại, hủy, diệt. Đó là CHÂN KHÔNG mà DIỆU HỮU. trích Bát Nhã Chân Kinh:

“Sắc bất dị không, không bất dị sắc; sắc tức thị không không tức thị sắc”:

Tự nhiên, vốn đã như KHÔNG

CỐ thì, phải biết bắt đồng ra sao

Tình tâm, biến hoá thế nào?

Sao cho thanh thoát, ra vào như KHÔNG

Trích bốn câu cuối cùng (3475-3478)trong “***Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi***” của Dương thanh Phong

(4)- **Cuộc đời ảo tưởng được thua**: Ở đời, người ta tranh nhau hai chữ “*anh hùng và tiểu nhân*” mà tàn sát sinh linh vô cùng tàn nhẫn, thật là huyền hoặc, ảo tưởng, mơ hồ, không tưởng, vô bổ, như Nguyễn Ánh đối với vua tôi nhà Tây Sơn.

(5)-**Cái thân tứ đại**: Con người ta do bốn đại: đất, nước, gió, lửa kết hợp lại mà thành con người, theo Phật Giáo Đại Thừa, nhưng nó cũng sẽ bị tan rã vì bị chi phối bởi: sinh, lão, bệnh, tử, luật vô thường.

(6)-**Nga quỷ**: Người gây nhiều tội lỗi như giết người, cướp của, ta thường gọi là gây ác nghiệp (theo Phật giáo), khi chết đi bị đọa đầy xuống mấy tầng địa ngục, biến thành nga quỷ muôn đời không siêu sinh.

(7)- **Con Trời** tức là Thiên Tử, ông vua trên cõi trần thế này theo Khổng giáo thì ông ấy do Ngọc Hoàng Thượng Đế sai xuống để trị muôn dân (thụ mệnh ư Thiên), cho nên ông ta làm cái gì cũng là do Trời sai làm, bảo làm, ông ấy mặc sức ban ơn hay giáng họa cho

muôn dân. Kẻ nào chống lại lệnh ông ta là kẻ nghịch ý Trời, là nghịch tặc, là giặc, ông ấy có quyền giết đi:

*Ngãm hay muôn sự tại Trời
Trời kia đã bắt làm người có thân
Bắt phong trần phải phong trần
Cho thanh cao mới, được phân thanh cao*
Trích “Kim vân Kiều”, Nguyễn Du

(8) và (9)- Nguyễn phúc Ánh khi diệt được nhà Tây Sơn giết hết cả ba họ nhà Tây Sơn đã đành, còn dùng voi chà lên thân xác người, ngựa xé xác người gọi là tứ mã phanh thây, còn lột da nhồi trâu đổi các tướng nhà Tây Sơn.

(10)-Các vua nhà Tây Sơn như vua Quang Trung Nguyễn Huệ, Thái Đức Nguyễn Nhạc, Cảnh Thịnh Nguyễn quang Toàn đều bị đào mỏ lấy xương nghiền nát nhồi thuốc súng bắn, sọ làm đồ đựng nước tiểu, giam trong ngục thất.

(11)- Đuốc người: Khi nữ tướng Bùi Thị Xuân bị đưa đến, khi Nguyễn Ánh hỏi:

“ Ta với Nguyễn Huệ ai Hơn?

Nữ tướng trả lời : “Người là tên hèn hạ, tiểu nhân, vua ta là anh hùng đại nhân đại nghĩa”.

Nguyễn Ánh giận lắm, ra lệnh, lột trần truồng nữ kiết, trói để lên xe, đưa đi khắp nơi trong bảy ngày, sau đó đem về cho xem cảnh đập chết các con nhỏ của nữ kiết, rồi cho voi chà, nữ kiết hét lên voi bỏ chạy. (vì trước đó Nữ tướng là người huấn luyện 200 thớt voi cho vua Quang Trung) Nguyễn Ánh sai người lấy sáp trát vào vải quần vào người nữ tướng mà đốt.

(12)-Hùng chưa: Trả thù như Nguyễn Ánh có phải là tư cách của một người anh hùng không? Hay là hành động của một tiểu nhân ti tiện như nữ tướng Bùi thị Xuân đã mang .

(13)-Mắt thánh vải thưa : Nguyên là câu tục ngữ : “vải thưa che mắt thánh”

(14)-Nhân nào quả ấy: Luật Nhân Quả của nhà Phật, gieo nhân của cây nào thì ăn quả của cây ấy.

(15)-Luân Hồi Vô Sinh: Không được trở lại trần thế nữa.